ling, har jeg anset det for at være min Pligt at stille Forslaget saaledes, som jeg nu har gjort. Jeg maa gjøre det ærede Things Medlemmer opmærksomme paa, at jeg ikke staar her for at forlange noget extraordinært Tilskud til Herning-Silkeborgbanen, men jeg staar her for at forlange, at denne Bane maa faae det samme Tilskud fra Statskassens Side som de øvrige Jernbaner og navnlig Randers-Grenaabanen. Jeg kan maaske her henvise til, hvad jeg allerede har udtalt ved 2den Behandling. I alt Fald vil der i Udvalgets Betænkning findes optaget et Uddrag af de Udvalget tilstillede Vurderinger, samt et Overslag over Udgifterne, hvoraf det vil ses, at Udgifterne til Expropriationerne ved Silkeborg-Herningbanen kun udgjøre 10,000 Rd. pr. Mil, hvorimod de for Odense-Svendborgbanen lavt anslaaede udgjøre 25,000 Rd. pr. Mil. Jeg antager, at det heraf vil fremgaa, at Statens Tilskud til Silkeborg-Herningbanen kun vil blive 5,000 Rd. pr. Mil, medens det for den anden Bane bliver 12,500 Rd. pr. Mil, og der vil altsaa af Statskassen blive ydet et mindre Tilskud til hin Bane af 7,500 Rd. pr. Mil. Jeg har tænkt ved mit Ændringsforslag at forankrede, at Statskassen kom til at give et ligeligt Tilskud til alle Baner, og som det vil ske efter mit Ændringsforslag, nemlig naar Statskassen i de første 5 Aar yder et Bidrag til Silkeborg-Herningbanen af 1,500 Rd. pr. Mil aarlig, idet denne Bane omtrent udgjør 5 Mil. Det vil altsaa ses, at dette Forslag er meget billigt og rimeligt. Jeg havde troet, at den ærede Indenrigsminister kunde have gaaet ind paa nogen Lempelse med Hensyn til Driften af Silkeborg-Herningbanen, da Staten, som jeg sagde ved 2den Behandling, kan drive denne Bane billigere end de andre, paa hvilke der nu søges Koncession. Staten har nemlig alt muligt Driftsmateriel til sin Raadighed, medens den private Koncessionssøger derimod maa anskaffe sig nyt, hvorved det alltaa vil blive dyrere. Jeg har paa ingen Maade sagt, at Staten skulde lide noget Tab; det er ikke min Mening. Jeg har heller ikke villet dølge eller lægge Skjul paa Noget, men det er klart, at Staten kan drive denne Bane billigere, uden at jeg derfor forlanger, at den skulde have noget Tab i saa Henseende. Jeg forlanger kun simpelt hen, at der tages Hensyn til, at denne Bane maaske vanskeligere vil kunne blive anlagt, men jeg siger ikke, at Staten skal yde noget større Tilskud. Jeg beder derfor, at det høie Thing vil vedtage dette Forslag, ikke som et extraordinært Tilskud til Silkeborg-Herningbanen, men som en ligefrem Ret, en Ligestilling med de andre Baner, og jeg beder den ærede Minister om, at han vil gaa ind paa dette Forslag. Summen er sat saa lavt, at jeg er overbevist om, at Staten lige over for Expropriationsudgifterne til Odense-Svendborgbanen, der ere satte til 25,000 Rd. pr. Mil, og til Randers-Grenaabanen, hvor de ere satte til 20,000 Rd. pr. Mil, rimeligvis vil kunne staa sig ved, hvad jeg har foreslaaet. Det staar klart for mig og er jo ogsaa allerede oplyst i Betænkningen, at Silkeborg-Herningbanen vil tilføre Statskassen en ikke ubetydelig Indtægt, idet man her midt inde i Landet, hvor der ingen Havne gives, som kunne bevirke nogen Konkurrence, vil blive tvungen ind paa denne Bane. Staten vil altsaa, afset fra, at den fremmer en Velfærdssag for denne Del af Landet, ikke lide noget større Tab ved denne Bane end ved de andre. Jeg haaber derfor, at dette mit Forslag, der er saa billigt og saa lavt stillet, maa vinde den ærede Ministers og Thingets Velvillie.

Th. Nielsen: Jeg skal tillade mig at sige et Par Ord om det under Nr. 6 til § 7 af 15 Medlemmer stillede Ændringsforslag. Jeg behøver i Øvrigt ikke at udtale mig videre derom, thi Tanken deri er den samme som i det Forslag, den ærede Minister har stillet under Nr. 5 til samme Paragraf. Nogen Bemyndigelse til at tage Forslaget tilbage har jeg ikke, men jeg forudsætter, at den ærede Formand kan lade Ministerens Forslag afstemme først, og naar det vedtages, er dermed vort Forslag bortfaldet (Formanden: Ja!) Jeg kan ikke se, at hverken det Forslag, der er stillet af den ærede Minister, eller det, som er stillet af de 15 Medlemmer, i nogenfomhelst Maade kan komme Herning—Silkeborg Banen til Skade; men de maa tvertimod snarere komme den til Gavn, idet jeg gaar ud fra, at Bevillingsmagten efter den Stemning, som har givet sig tilkjende her i Thinget, til enhver Tid vil være ligesaa venlig stemt imod Silkeborg—Herning Banen som Regjeringen. Den samme Tanke er imidlertid klarere og bestemtere udtrykt i den ærede Ministers Forslag, og jeg maa derfor ønske, at dette bliver vedtaget. — Da jeg har Ordet, skal jeg fremføre et Par Bemærkninger om det af det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 4de Valgkreds (P. Nielsen) stillede Forslag. Det er fuldkommen rigtigt, at der, som han antydede, ikke her er Tale om nogen særlig Begunstigelse for Silkeborg—Herning Banen, men simpelt hen kun om at dele lige og retfærdigt mellem den og de øvrige Baner. Dette haaber jeg er fuldkommen klart for ærede Medlemmer, saaledes at jeg ikke behøver yderligere at udvikle det. Ved 1ste Behandling blev det ogsaa fremhævet, at Stemningen synes at være for, at hvis der overhovedet hjælpes extraordinært paa nogen Bane, maatte det være paa Silkeborg—Herning Banen. Det er ved første Behandling gjort klart, at der næppe er nogen Bane, som kan have en saa stor Interesse for den materielle Udvikling, og som kan yde saa stor Gavn for de Paagjældende, som Herning—Silkeborg Banen. Naar vi lægge Mærke til, hvor meget der gjøres, f. Ex. for Hedeselskabet, og overhovedet for Udviklingen af det Materielle